

GRABALUZ

UTB/0076

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats

DOLORÉS N. 13, D. 302, 303 Y 304. MEXICO, D. F.

18 de febrer del 1952

c N-3-52

Estimats pares: contesto la seva carta del dia 12. No m'estran-
ya gens el que em digen d'en Janés, perquè ja m'esperava una cosa sem-
blant. Que precisi en que consistiria una editorial "Janés" a Mèxic,
a base de que una altra organització distribuís els llibres, i ja li di-
ré el que em sembli.

Pare: la "CALFER" no s'ha frustrat, però ha pres una derivació
que ha canviat els plans del principi. Ja vaig dir-li, fa temps, que tre-
ballàvem per un sol client (la U.T.E.H.A.) amb tots els inconvenients i
els avantatges que una situació així comporta. La feina esdevingué ruti-
nària (setmana darrera setmana d'imprimir el mateix tipus de llibres, a
una sola tinta) i jo no sabia com dedicar-hi la meua activitat. Un esde-
veniment afortunat i una altre de dissortat van precipitar la solució
d'un estat de coses que m'avorria una mica. L'esdeveniment afortunat fou
que la U.T.E.H.A., com a resultat d'haver deixat jo d'ocupar-me en la il-
lustració del gran diccionari enciclopèdic que té en curs d'edició, re-
conegué que jo feia falta i em pressionava perquè cerqués la manera de
poder seguir amb la feina que em tenien encomanada. La cosa dissortada
va ésser (d'això fa més d'un any) que un premsista que fins aleshores
m'havia merescut confiança, va fer mal bé en poques hores paper lito-
extra per valor de prop de 5.000 pesos. Això em valgué disgustos, dis-
cussions amb el sindicat etc., i vaig aprofitar aquest estat de coses per

deixar la direcció del taller a mans d'en Josep Soler-Vidal (amic i col-
laborador meu) reservant-me un percentatge de tots els treballs d'U.T.
E.H.A., que ^(continuen) ~~segueixen~~ éssent els únics que segueixen executant-se en
el taller. El resultat és que jo percebeixo menys utilitats, però no
ni tinc cap feina ni mal de cap, i tinc temps per a fer la feina de
l'editorial i temps per a escriure. Gràcies a Déu, de solgança econò-
mica i de tranquil·litat d'esperit, és la millor època que ne conegut
des de que estic a Mèxic. I em queden energies i humor, encara, per a
intentar negocis com els d'en Janés, si és que per fi els planteja rao-
nablement. Pel que fa al retorn dels "amabixadors" un d'ells, almenys,
(el senyor Esteve) ja fa dies que ha ~~rest~~ retornat a Espanya.

Digui a Joan Oller i Rabassa que la seva felicitació té per mi
un gran valor. Fa temps -molt temps!- que vaig llegir d'ell "Quan ma-
taven pels carrers" i una altra novel·la el títol de la qual no recor-
do prou bé, però que em sembla que era "La barca d'Issis". Em van im-
pressionar molt. D'ell recordo també, vagament perquè era molt jove
quan vaig llegir-les, x "La carretera" i "L'estàtua".

L'opinió dels nens expressada per la mare ens omple de satis-
facció. Li torno a dir, mare, que no es preocupi per la mirada trista
d'en Raimon; és un dels seus trucs per a entabanar la gent. Fa aquesta
cara d'àngel ensopit, però és més dolent que cap dels seus germans i
cosins. Dolent, és clar, en el bon sentit infantil de la paraula!

Deixo espai per la Rosa. Molts petons del vostre

Pere

Estimats pare, ara li que m'ha deixat poc espai el Pere i
hauré d'entrar breu. Maa, jo m'hi perquè el Raimon quan el re-
tem queda gairebé sempre amb una cara trista, precisament ell
es tot el contrari. És exuberant, optimista, i tota la vegada
li fa una gran il·lusió. De vegades però el riure se li tanca.
És molt entremaliat, però tot el que té de tranquil·litat.

Fa una setmana que jo va d'acaba i ja m'ha tornat dues vegades amb una
cartella de postal al front que és el muni que el hi l'usen quan són
Tant el Pere com jo m'hi en fem creu. Li agradava molt d'anar-hi i, a la meitat, molt content. A la seva